

nyttige Udgifter, der ville forhindre en bestandig Forøgelse af Kassebeholdningen. Jeg haaber altsaa, at Regjeringen og Folkethingets Ønsker her maa kunne mødes, saaledes at Kassebeholdningen ikke i det løbende Aar vil blive forøget, men at derimod Beløbet vil blive anvendt fuldt ud til nyttige Foretagender. — Ogsaa paa et andet Punkt mødes det ærede Medlems Ønsker ganske med mine, idet nemlig det ærede Medlem udtalte ved Siden af sin Misbilligelse af, at der var opsamlet et saa stort Beløb af Statsobligationer i Reservecapitalen, Ønsket om, at de maatte blive ombyttede med Jernbaneaktier. Dette Ønske deler jeg, og det ærede Medlem vil maaske om ikke lang Tid erfare, paa hvilken Maade jeg for mit Vedkommende har tænkt mig en saadan Ombytning. Naar det ærede Medlem dablede, at der var opsamlet i Reservecapitalen et saa stort Beløb af Statsobligationer og sjællandske Jernbaneaktier, idet det ærede Medlem betegnede disse Papirer som ikke hørende vel hjemme i Reservecapitalen, saa tror jeg ikke, at denne Dabel var ganske billig, idet det netop er disse Papirer, tilligemed et tredie, som jeg fra tidligere Tid af har betegnet som dem, jeg ønskede at fastholde i Reservecapitalen, forsaavidt de vare der, og forøge, naar Lejlighed gaves, idet jeg har angivet bestemte Formaal, som jeg havde for Die dermed, og som idetmindste den Gang fandt Bifald hos de Medlemmer af dette Thing, til hvilke en Meddelelse derom fandt Sted. Men jeg tilbageholdt selvfølgelig ikke, at Reservecapitalens, det, som vi kalde Reservecapitalens Midler vilde faae en Anbringelse, som paa ingen Maade svarede til det almindelige Begreb: Reservecapitalen. — Noget, som var fuldt forsvareligt for os, idet vi i den store Kassebeholdning, navnlig i den rentebærende Del af denne, havde vor egentlige Reservecapital, saa at altsaa det, som vi kaldte Reservecapital, kunde forsvareligt betragtes som en Fond, som vi havde henlagt med en bestemt Anvendelse i sin Tid for Die. For de kongelige Statsobligationers Vedkommende var det, som man den Gang havde for Die, en lempelig Amortisation af vor indenlandske Statsgjæld, for Jernbaneaktierens Vedkommende var det at forberede det, man den Gang i det Mindste ansaa for at være ønskeligt, nemlig Overtagelse fra Statens Side af de sjællandske Jernbaner, Noget, som jeg endnu i dette Dieblæk anser for at være meget ønskeligt. — Ønsket om en ny Matrikulering af Landets Sørder er vistnok et temmelig

almindeligt Ønske; men ligesom jeg tror, at man paa den ene Side til en ny Matrikulerings Indførelse knytter Forestillinger om videregaaende Forandringer end dem, der sandsynligvis vilde blive Følgen af den, idet jeg antager, at man dog ved Indførelsen af en ny Matrikel maatte, ligesom ved Indførelsen af den nu gjældende, fastholde Hovedsummen af de nuværende Statter, saaledes som de ere fordelte i Henhold til den nu gjældende Matrikel, og ligesom jeg tror, at man noget overvurderer Virkningerne af en ny Matrikulering, saaledes tror jeg ogsaa, at man meget undervurderer den Udgift i Penge og Tid, som dette vil koste. Det er muligt, at jeg endnu, inden første Behandling af Finantsloven er sluttet, vil kunne yde Bidrag til Vurdering af, hvad det vil koste i Tid og Penge, men i hvert Tilfælde skal jeg have det i Grindring og meddele det, naar Lejlighed gives. Jeg tror, at de Cifre, som da ville komme til at foreligge, ville virke noget affrættende paa dem, som have Interesse for at se en ny Matrikel indført, en Interesse, som jeg isørigt bekjender, at ogsaa jeg deler.

Der er af flere Medlemmer gjort en Bemærkning om, at Dyrtidstillaget til Embedsmændene ikke fandtes opført paa Finantslovsforslaget for det kommende Finantsaar. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa, at som Dyrtidstillag vilde det efter min Formening ikke kunne opføres, naar ikke baade Regjeringen og dette Thing skulde komme i Uoverensstemmelse med sin Betragtning af dette Forhold, saaledes som den kom tilorde ifjor. Det, der vilde kunne være Tale om, og som allerede af mig blev angivet ved Fremlæggelsen af Finantslovsforslaget, var et Lønningstillag; men jeg vil dog henstille, om det vilde være fornuftigt at udarbejde et Forslag om Lønningstillag, altsaa et nyt Forslag, blot for den Mulighed, at de til Revision bestemte Lønningforslags Behandling ikke bleve tilendebragte i den Samling, i hvilken de ifølge et Lovbud skulde forelægges. Jeg vil dog henstille, om der var Anledning for Regjeringen til at udarbejde et nyt Forslag om en almindelig Lønningforbedring, idet jeg anser det for givet, at det gamle Dyrtidstillag kunde der ikke være Tale om, om det vilde være fornuftigt, naar saa at sige samtlige de Lønningsslove, paa hvilket Lønningstillaget skulde finde Anvendelse, forelægges efter Lovbud til Revision i denne Samling. Det midlertidige Tillæg til Soleklererne, som frendes er opført paa Finantslovsforslaget, har jo aldrig baaret Navn af Dyrtidstillag, og det slut-